

Arrest

nr. 51 045 van 10 november 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 10 juli 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 juni 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 31 augustus 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DEKUYPERS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 12 december 2009 het Rijk binnen en diende op 14 december 2009 een asielaanvraag in. Op 21 juni 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Pakistaanse nationaliteit te beschikken en afkomstig te zijn uit Mardan (NWFP). Sinds november 2007 zou u als vrijwilliger gewerkt hebben voor de ngo “APPNA SEHAT”. U zou boekhoudkundige taken op u genomen hebben en soms zou u computerlessen aan kinderen gegeven hebben. Toen de vluchtelingenkampen in de regio volliepen zouden de problemen met de Taliban begonnen zijn. In april 2009 zouden onbekenden u tweemaal op straat aangesproken hebben. Ze zouden geëist hebben dat u uw werk voor de ngo zou opgeven omdat deze volgens hen spioneert voor de Amerikanen en de Pakistaanse overheid. In augustus en september 2009 zou u een

drietal dreigbrieven hebben ontvangen van de "Tehrik-e-Taliban". Tevens zou uw familie in september 2009 enkele dreigtelefoontjes gekregen hebben. In november 2009 zou u samen met twee vrienden beschoten zijn. Uw vrienden zouden hierbij verwond zijn. U zou dit aangegeven hebben bij de politie. Hierna zou u besloten hebben om het land te verlaten. Op 2 december 2009 zou u naar Quetta gegaan zijn en op 3 december 2009 zou u Pakistan verlaten hebben. Na een reis over land door Iran en Turkije, zou u een schip naar Italië genomen hebben. Hierna zou u per trein verder gereisd zijn. Op 14 december 2009 diende u een asielaanvraag in België in. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: een kopie van uw identiteitskaart, uw schoolattesten, een "FIR" (First Information Report), een attest van APPNA SEHAT, een brief van een parlamentslid, uw geboorteakte, en een compilatie van krantenknipsels met een algemene inhoud.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, geloofwaardig te maken, en dit omwille van volgende redenen.

Er kan immers gezien uw vage verklaringen en uw duidelijke onwetendheid geen enkel geloof worden gehecht aan uw beweerde vrijwilligerswerk voor de ngo "APPNA SEHAT". Daar u volgens uw verklaringen omwille van dit engagement problemen kreeg met de Taliban, kan er bijgevolg ook geen geloof meer worden gehecht aan uw ingeroepen vrees voor vervolging. Zo wist u niet waar "APPNA SEHAT" als afkorting voor zou staan (gehoorverslag CGVS p. 4). U verklaarde dat dit in het Urdu "eigen gezondheid" betekent, maar de Engelse afkorting (Association of Physicians of Pakistani descent of North America- Scientific Educational Health Administrative Training) kende u niet. Dat het hier toch om dezelfde ngo gaat, blijkt uit uw verklaring dat de naam van de ngo "APPNA SEHAT" North America is (gehoorverslag CGVS p. 4). U wist niet wanneer of door wie deze organisatie opgericht werd (gehoorverslag CGVS p. 5). U wist enkel dat de ngo uit Noord-Amerika komt. U wist dan weer niet of deze ngo door Pakistanen uit Noord Amerika of andere Amerikanen werd opgericht (gehoorverslag CGVS p. 5). Nochtans blijkt reeds uit de naam van de organisatie dat het hier om Amerikanen van Pakistaanse afkomst gaat. Ook uw aanbevelingsbrief van de ngo (waarover later meer) van "APPNA SEHAT" heeft het over "Pakistani Physicians". Het is dan ook uiterst bevreemdend dat u dit niet zou weten. Voorts is uw bewering dat deze organisatie ondanks haar naam (die volgens u in het Urdu op "gezondheid" wijst en volgens uw brief uit "Physicians" bestaat betrokken bij een "rural health care project") weinig of niets te maken heeft met gezondheidszorg, volledig verkeerd. U stelde dat ze enkel paracetamol uitdeelden aan vluchtelingen. Het gaat hier echter zoals uit bijgevoegde informatie blijkt om een organisatie bestaande uit Amerikaanse medici van Pakistaanse origine, die verschillende omvangrijke gezondheidsprojecten in Pakistan opgestart hebben. Hiervan werd een kopie aan het administratieve dossier gevoegd. Uw bewering dat deze organisatie vooral mensen opleidde (zoals naallessen geven aan vrouwen) komt dus niet overeen met de realiteit. Voorts kon u geen enkele leidinggevende van deze ngo bij naam noemen: u wist niet wie het lokale hoofd in Mardan was, noch wie het nationale hoofd in Pakistan of zelfs wie wereldwijd het hoofd van deze organisatie zou zijn (gehoorverslag CGVS p. 5, 6). U kon geen enkele naam van een verantwoordelijke van deze ngo noemen. Nochtans werd de aanbevelingsbrief van deze ngo ondertekend door Ijaz Bacha, volgens het document de "regional supervisor". Het is dan ook merkwaardig dat u zelfs zijn naam niet kon noemen. Voorts wist u niet sinds wanneer deze ngo actief was in Mardan, u wist niet waar of wanneer deze ngo bij de Pakistaanse autoriteiten geregistreerd werd of onder welk nummer dit gebeurde (gehoorverslag CGVS p. 5, 6). Toch beweerde u als boekhouder actief geweest te zijn voor deze ngo. Van een boekhouder die soms, zoals u zelf beweerde, drie tot vier dagen per week was voor deze ngo, mag men bovenstaande kennis verwachten (gehoorverslag CGVS p. 5, 6). Uw verklaring voor uw onwetendheid dat u enkel als vrijwilliger daar werkte uit eigen interesse en eigenlijk meer meeging met vrienden is onafdoende voor uw totale gebrek aan kennis over "APPNA SEHAT" (gehoorverslag CGVS p. 5). Uw minimalisering van uw betrokkenheid bij de ngo strookt allerminst met de voorgelegde aanbevelingsbrief waarin wordt gesteld dat u een aanwinst zou zijn geweest voor de organisatie, en "actively involved" zou zijn geweest in verschillende activiteiten. Wat betreft deze brief dient nog te worden opgemerkt dat er ernstig over de authenticiteit mag worden getwijfeld. Zo is het bevreemdend dat de brief niet de volledige betekenis van de afkorting "APPNA SEHAT" zou melden, enkel een ingekorte versie. Er kan dan ook gezien bovenstaande opmerkingen geen enkel geloof worden gehecht aan uw beweerde activiteiten voor deze ngo.

Daar er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde banden met APPNA SEHAT, kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat de Taliban u zou vervolgen wegens uw

activiteiten voor deze organisatie. Uw verklaringen over de dreigementen door de Taliban zijn trouwens uiterst verwarrend. Zo beweerde u initieel dat uw **problemen begonnen in februari-maart 2009 met een schietpartij en dreigbrieven**, maar meteen hierna zegt u dan weer dat de **schietpartij weer veel later** is en dat u **eerst dreigtelefoontjes** kreeg (gehoorverslag CGVS p. 7). Toen u om verduidelijking werd gevraagd over de volgorde van incidenten beweerde u dan weer dat het **eerste persoonlijke dreigement pas in april 2009 was** toen u werd aangesproken door voorbijgangers, in **augustus 2009 kreeg u de dreigbrieven** en pas in **september (en dus niet als eerste) kreeg u dreigtelefoontjes** (gehoorverslag CGVS p. 7). De **schietpartij bleek uiteindelijk pas in november 2009** plaatsgevonden te hebben (gehoorverslag CGVS p. 8). Deze vaststellingen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Tenslotte bestaat er nog onduidelijkheid over uw vertrekdatum uit Pakistan. U beweerde in eerste instantie en dit herhaaldelijk dat u tot 12 december 2009 thuis bleef wonen, op 13 december 2009 Pakistan verlaten zou hebben en op 14 december 2009 in België zou zijn aangekomen (gehoorverslag CGVS p. 2). Pas nadat u gevraagd werd of u dan op één dag tijd van Pakistan naar België reisde, paste u uw verklaringen aan: u zou tot 2 december 2009 thuis gewoond hebben en al op 3 december 2009 Pakistan verlaten hebben (gehoorverslag CGVS p. 2). Van uw reisweg kon u echter geen enkel begin van bewijs voorleggen. Daar er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw ingeroepen vrees, mag er ook getwijfeld worden aan de documenten die u voorlegde ter ondersteuning van deze vrees. De brief van het parlementslid vertoont een duidelijk gesolliciteerde karakter en is dan ook geen objectief bewijsstuk. Ook de authenticiteit van de "FIR" mag betwijfeld worden. Zo gaat het hier enkel om een kopie, bovendien vermeldt deze "FIR" de "Rural Health Project of Pakistan Phsicians (sic) of **South America**, terwijl u toch steeds beweerde dat deze organisatie uit **North America** komt.

Gezien bovenstaande vaststellingen heeft u het CGVS dan ook niet overtuigd omwille van een vrees voor vervolging volgens de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op ernstige schade Pakistan verlaten te hebben, noch kan het CGVS inschatten wanneer u Pakistan juist verlaten heeft. De vaststelling dat uw universitair diploma in 2007 door verschillende diplomatieke diensten, waaronder de Pakistaanse ambassade in Abu Dhabi werd afgestempeld, doet dan ook het vermoeden rijzen dat u Pakistan reeds langer verlaten heeft. Uw verklaring, dat u om werk te zoeken uw diploma's per post naar het Midden-Oosten had gestuurd, is weinig overtuigend (gehoorverslag CGVS p. 6). Wat er verder ook van zij, uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier blijkt echter dat er in bepaalde delen van Pakistan sprake is van een aanslepend conflict tussen de Pakistaanse regering en religieuze militanten. Het gaat hier om lokale incidenten en conflicten die zich vooral afspelen in het noordwesten van het land. Daar u niet geloofwaardig wist te maken iets voor de Taliban te moeten vrezen en daar u aangaf geen problemen te kennen met de Pakistaanse autoriteiten (gehoorverslag CGVS p. 6), kon u dit lokale probleem vermijden door elders in Pakistan te gaan wonen. Er zijn dan ook geen aanwijzingen dat u nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch dat u een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

De overige door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. Uw identiteitskaart (enkel een kopie) en uw geboorteakte vormen enkel een aanwijzing omtrent uw identiteit. Uw scholingsdocumenten kunnen aanvaard worden, maar voegen verder niets toe aan uw asielsdossier. De compilatie van krantenknipsels bevat algemene inhoud en verwijst niet naar uw persoonlijke problemen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht

van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. In een eerste en enige middel beroept verzoeker zich op de *“schending van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dd. 28.07.1951, goedgekeurd bij wet van 26.06.1953; van het artikel 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen”*.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker stelt vervolgd te worden door aanhangers van de Taliban gezien hij sinds november 2007 als vrijwilliger werkte voor de NGO APPNA SEHAT. Uit het administratief dossier blijkt verzoekers verregaande onwetendheid over deze NGO. Daargelaten of verzoeker, nu hij verklaarde de boekhouding te verzorgen, op de hoogte diende te zijn van het registratienummer van de NGO en waar en wanneer ze geregistreerd werd, is niet aannemelijk dat hij de Engelse afkorting APPNA SEHAT niet kent, noch waar, wanneer en door wie de NGO werd opgericht. Evenmin is verzoeker bekend met het doel en de verwezenlijkingen van de NGO op het gebied van gezondheidszorg, en met de lokale, nationale en wereldwijde verantwoordelijken van de organisatie. Ten slotte wist verzoeker niet sinds wanneer de NGO actief is in zijn regio van herkomst Mardan. Zijn onwetendheid is des te frappanter doordat de voorgelegde brief van de NGO werd opgesteld door de ‘regional supervisor’ en verzoeker volgens het document ‘actively involved’ en een grote aanwinst was. De authenticiteit van deze aanbevelingsbrief wordt overigens ondergraven nu het document niet de volledige correcte benaming van de NGO bevat. Hoe dan ook heeft het stuk geen bewijswaarde nu het niet ondersteund wordt door geloofwaardige, overtuigende verklaringen. Verzoeker toont niet aan ooit gewerkt te hebben voor APPNA SEHAT, aldus zijn ook de hieruit rechtstreeks voortvloeiende problemen met de Taliban ongegrond. Bovendien legde verzoeker verwarrende en tegenstrijdige verklaringen af aangaande de chronologie van de verscheidene incidenten met Taliban-aanhangers. Hij beweerde immers aanvankelijk dat de problemen in februari-maart 2009 begonnen met dreigbrieven en een schietpartij terwijl hij daarna de schietpartij veel later situeerde in de tijd, met name na het ontvangen van dreigtelefoontjes. Hij stelde bovendien een klacht te hebben ingediend bij de politie en legt een FIR neer. De bewijswaarde van dit document wordt echter ondergraven door het gebrek aan overtuigende, geloofwaardige verklaringen en de vaststelling dat het een fotokopie betreft die gemakkelijk te vervalsen is met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde heeft (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). De brief van het parlementslid is een gesolliciteerd stuk met een eenzijdige persoonlijk getuigenis waarvan de grond niet wordt geobjectiveerd. Dergelijke stukken kunnen dan ook het geloof in verzoekers problemen met de Taliban niet herstellen.

3.2. Verder legt verzoeker zijn diploma neer dat aan de achterkant werd afgestempeld door de Pakistaanse ambassade in Abu Dhabi en andere diplomatieke diensten in de Verenigde Arabische Emiraten. Verzoekers verklaring voor deze stempels dat hij in zijn zoektocht naar werk zijn diploma naar het Midden-Oosten had gestuurd is ongeloofwaardig in het licht van verzoekers tegenstrijdige verklaringen over zijn vertrekdatum uit Pakistan en gezien hij nalaat zijn illegale reis naar Europa met een paspoort en andere stukken te onderbouwen, terwijl hij geen problemen heeft met zijn overheid. Aldus toont verzoeker niet aan dat hij nog in Pakistan verbleef voor zijn komst naar België te meer nu deze stempels dateren van 2007.

3.3. Waar verzoeker stelt *“de discriminatie is in die mate ernstig dat hij een gegronde vrees heeft voor zijn leven”*, stelt de Raad vast dat verzoeker geenszins uitwerkt op welke wijze hij gediscrimineerd wordt en hij noch bij de Dienst Vreemdelingenzaken, noch bij de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen gewag heeft gemaakt van enige vorm van discriminatie in Pakistan. Integendeel verzoeker verklaarde geen problemen te kennen met de Pakistaanse autoriteiten. De stelling uit het verzoekschrift kan dan ook bezwaarlijk overtuigen.

3.4. Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat de voorgelegde kopie van zijn identiteitskaart en zijn geboorteakte geen sluitend bewijs vormen voor verzoekers identiteit nu hij geen origineel identiteitsdocument met foto neerlegt. De algemene, overigens onvertaalde, krantenartikelen en de schoolattesten tonen voorts geen persoonlijke vrees voor vervolging aan in hoofd van verzoeker.

3.5. Verzoeker maakt aldus niet aannemelijk vervolgd te worden door de Taliban omwille van zijn vrijwilligerswerk. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus en geeft geen nadere concrete argumenten inzake de subsidiaire bescherming. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. Het enige middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien november tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK